

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Dato: 23. september 2008
Kontor: Internationalt kontor
J.nr.: 2008/4012-27
Sagsbeh.: DLA
Fil-navn: 09.10 Besvarelse af
REU 781

Besvarelse af spørgsmål nr. 781 stillet af Folketingets Retsudvalg efter ønske fra et ikke-medlem, Morten Messerschmidt (DF), til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 27. maj 2008.

Spørgsmål:

"Hvor mange nationalt begrænsede visa er udstedt af de øvrige Schengenlande efter bestemmelserne i Schengenkonventionens art. 5, stk. 2 – og hvordan sikrer Danmark sig, at disse ikke indrejser i Danmark?"

Svar:

Schengenkonventionens artikel 5, stk. 2, er nu videreført i Schengengrænsekodeksens artikel 5, stk. 4, litra c), af hvilken det fremgår, at tredjelandstatsborgere, der ikke opfylder en eller flere af betingelserne i stk. 1 (indrejsebetingelserne), kan få tilladelse af en medlemsstat til indrejse på dens område af humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser.

Med henblik på besvarelse af spørgsmålet har Integrationsministeriet indhentet oplysninger hos en række af de Schengenlande, Danmark normalt sammenligner sig med. Der er således indhentet oplysninger hos Norge, Sverige, Finland, Tyskland, Nederlandene og Belgien.

De seks Schengenlande har oplyst følgende om antallet af udstedte visa med nationalt begrænset gyldighed i 2007:

Norge: 148
Sverige: 2.596
Finland: 462
Tyskland: 26.893
Nederlandene: 14.230
Belgien: 1.276

Disse tal dækker over alle former for nationalt begrænsede Schengenvisa, både de visa, der udstedes af humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser eller internationale

forpligtelser, og som begrænses til kun at gælde i den udstedende stat, men også i forhold til visa, hvis gyldighed begrænses, fordi den pågældendes pas ikke er godkendt i alle Schengenlandene. Disse visa kan begrænses til et eller flere Schengenlande. Gyldigheden af visummet undtages kun i forhold til de lande, der ikke anerkender passet.

De adspurgte Schengenlande fører ikke en separat statistik over de nationalt begrænsede visa, der udstedes på baggrund af Schengengrænsekodeksens artikel 5, stk. 4, litra c). Det fremgår dog af visse af svarene, at udstedelse af et nationalt begrænset visum på baggrund af denne bestemmelse anslås at være meget begrænset, idet bestemmelsen kun anvendes i helt særlige tilfælde. Sverige har for eksempel anslået antallet af deres nationalt begrænsede visa efter denne bestemmelse til under 50 visa om året.

Antallet af visa, der udstedes i medfør af bestemmelsen i Schengengrænsekodeksens artikel 5, stk. 4, litra c), må derfor skønnes at være væsentligt lavere end angivet ovenfor.

Når et Schengenland udsteder et nationalt begrænset visum, er dette kun gyldigt til indrejse og ophold i det eller de Schengenlande, der er nævnt på visumstickeren. Hvis en person med et nationalt begrænset visum, der ikke er gyldigt til Danmark, ønsker at indrejse i Danmark fra et land uden for Schengenområdet, vil politiet blive opmærksom på det nationalt begrænsede visum i forbindelse med indrejsekontrollen, hvor udgangspunktet er, at en visumpligtig udlænding skal afvises, såfremt han/hun ikke er i besiddelse af et visum med gyldighed til Danmark eller det samlede Schengenområde.

Hvis den pågældende er indrejst over grænsen til det land, der har udstedt et sådant visum, og til hvilket visummet er gyldigt, efterfølgende ønsker at rejse videre til Danmark, hvortil visummet ikke er gyldigt, vil den pågældende skulle henvende sig på den danske ambassade i det Schengenland, hvor han/hun opholder sig, med henblik på udstedelse af et visum gyldigt til Danmark.

Skulle den pågældende imod reglerne rejse til Danmark uden et sådant visum, vil politiet blive opmærksom på forholdet i den situation, hvor den pågældende skal dokumentere sin identitet over for politiet, herunder i forbindelse med en eventuel indgivelse af en asylansøgning. Den pågældende vil i givet fald kunne udvises/afvises efter udlændingelovens regler herom eller, hvis der er tale om en asylansøgning, kunne overgives efter Dublinforordningens regler til det land, der har udstedt visummet.

Herudover vil politiet have mulighed for at få kendskab til de nationalt begrænsede visa, når en visumpligtig udlænding antræffes af politiet efter indreisen i Danmark. Er der tale om misbrug af et nationalt begrænset visum, vil udlændingen kunne straffes for ulovligt ophold i Danmark efter udlændingelovens § 59.